

בס"ד ט' אלול ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 18: 55
 צאת השבת - 19: 45
 רבנו תם - 20: 33
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1171
 @ ביום רביעי יג' אלול, הילולת ר' יוסף חיים (הבן איש חי) זיע"א.
 @ סוף זמן ברכת הלבנה יום רביעי כל הלילה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בליווי לרפואה, פרנסה טובה, ברכה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לעיני יקיריכם.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטיד"ן: 'דוני עקרה'
 (ישעיה נד')
 שבת זו
 "החמישית דנחמתא"

פרשת כי-תצא

כולם מגיעים במוצ"ש ב-24: 00
 לסליחות בליווי עם הפייטן
 משה חבושה ב"אוהל מועד"
 מעיניי הפרשה:

מזלו של חודש אלול הוא בתולה.
 רמז לדבר אנו מוצאים בכינוי "חודש הרחמים" הנגזר מהמילה רחם. הרחם הנשית (בתולה היא סמל הנשיות) הוא המקום החם, המגן ובו העובר גדל עד שהוא מוכן לצאת אל העולם. כך גם חודש אלול מהווה מעין רחם גדול עבור כולנו בו אנו יכולים וצריכים לצמוח. בנוסף, הבתולה מייצגת את כוח הבתוליות בנפש, את יכולת ההתחדשות האינסופית המפעמת בנשמת כל אדם. מאידך, הצד השלילי של הבתולה הוא זה שמעביר ביקורת על כל הסביבה, חוץ מאשר על עצמו כמובן ('ימשכנס אלול מרבים בביקורת...'). התיקון לדבר הוא להתמקד בטוב של הזולת, ובמקביל לראות את החסרונות רק של עצמי.

ועשית מעקה לגגך
 מצות עשה זו גם בבית אפשר לקיימה, אם רואים מיטת תינוק והמחיצה למטה, מצוה להרימה. וכן אם תינוק נמצא על הספה צריך שמירה שלא לעבור על "ולא תשים דמים בביתך".

כי תבא בכרם רעך ואכלת
 מובא בחז"ל (גמי ברכות דף ז.ו) שרעך נקרא הקבי"ה, כי **תבא בכרם רעך ואכלת** ר"ת **ברכות** ר"ל שלא תשכח לברך לפני האכילה, ואם תעשה כן ישפיע הקבי"ה עליך ברכות.

← דין שבוייה נכרית הנישאת לאיש.
 ← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
 ← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקו, מעקה, איסור כילאים ושעטנז, מצוות ציצית.
 ← דיני צניעות וטהרת המשפחה.

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ד' אלקיך בידך
 מפסוק זה נוכל ללמוד רמז למעלת צ' **אמנים** בכל יום, כפי שהובא בספרים הקדושים שאין אדם נקרא צדיק אלא אם מקפיד על עניני צ' אמנים בכל יום. **כי תצא** ר"ת **כל יום תאמר צדיק אמנים**, וכך תזכה שהארץ תעטרך לעשות "מלחמה על אויביך" היצר הרע, תצמוד לך זכות זו "ונתנו ד' אלקיך בידך" תנצחו ותכניעו תחתיד. וכיון ששוב לא יוכל להכשילך בחטא, ממילא תקרא 'צדיק'. (וכל מאמינים – סלת מנחה)

והיה מחניך קדוש
 אמרו חז"ל (בר"ר מ"ב ג') 'אין והיה אלא לשון **שמחה**', 'והיה' בכוחה של השמחה, "מחניך קדוש" יזכה האדם לקדושה.

זאתה עיף ויגע ולא ירא אלקים (כ"ה י"ח).
 "זאתה עיף ויגע" אדם המתעצל בעבודת השי"ת בטענה שהוא עיף ויגע, סימן הוא "ולא ירא אלקים"
עדיין חסר לו יראת שמים. (בוצינא דנהורא)

ועשית מעקה לגגך (כ"ב ח - ט)
 בספר 'תולדות אדם' כתב, **"מעקה"** ר"ת **"הרהורי עבירה קשים מעבירה"**, המוח הוא האיבר הגבוה ביותר של האדם, ונקרא גג, ללמדנו, שמצווים אנו לשמור את המוח מהרהורי תשובה.

"המחה את זכר עמלק" (כ"ה - י"ט)
 בספר "פרפראות לחכמה" כותב: **עמלק** בגימטריה **240 זכר** בגימטריה **227**, כאשר תמחה את תיבת "זכר" מתיבת "עמלק", (227=240-13) יישאר שלוש עשרה, שהוא גימטריה של המילה **"אחד"**, לרמוז, כי ביום שמיחה זכר עמלק, אז יהיה ה' אחד.

"בן סורר ומורה"
 בן סורר ומורה הוא רק 3 חדשים אחרי בר מצוה, כמו שכתוב "לאיש בן", עכשיו יצא מ"בן" ונהיה "לאיש".

פינת הנביאים והפסוקים

זו תורה וזה שפירה ? =
 האם זה שקרו של מי שלומד את התורה ומקיים את מצוותיה?
דוגמה: פלוני טורח יום ולילה כדי לסייע לכל נצרך - הוא עצמו חי בפחון עלוב - זו תורה וזה שפירה?
מקור: בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה, זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרוקות של ברזל, והיה מקבל עליו על מלכות שמים...היה מאריך ב"אחד" עד שנגתה נשמתו ב"אחד". יצתה בת קול ואמרה: אשריך, רבי עקיבא, שציאה נשמתך ב"אחד". אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: זו תורה וזה שפירה?! יצתה בת קול ואמרה: אשריך, רבי עקיבא, שאתה מזמן לחיי העולם הבא [בברכות, (ניבונכו)]. [א].

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

”אל תקרי הליכות אלא הליכות”

שאלה: הקם בחודש אלו לאמירת סליחות האם יעדיף ללמוד ש”ס ופוסקים וכדו' או לומר סליחות ותחנונים?
תשובה: תחילה עלה במחשבה שעדיף ללמוד תורה שאין ערך לשכרה. אולם זה אינו כך. כתב השו”ע (או”ח ה' ראש השנה ס”י תקפא ס”א) נוהגים לקום באשמורת לומר סליחות ותחנונים מראש חדש אלו ואילך עד יום הכפורים. ואמירת הסליחות מעוררת את האדם יותר מלימודים אחרים. ולכן טוב יותר לומר סליחות מאשר ללמוד. וכן כתב השערי תשובה (סימן תקפא ס”ק א) כתב בר”י שכן ראה לקצת רבנים שתמיד היו עוסקים בגופי הלכה ובתבורים ובחודש אלו היו מניחים קצת מסדרם ללמוד גירסא רק תחנונים ע”ש. וכן כתב בשו”ת מים חיים (או”ח ח”א עמוד קפב) מצאתי תשובה וכו' מנהג המקובל אצלנו מאבותינו ורבותינו ז”ל לעסוק בתחנונים בלילי אלו בעוד לילה, ואף שהיינו לומדים בישיבות, היינו מוותרים מלימודנו כדי לומר סליחות, כי הם מועילים לאדם לשפוך את נפשו לפני ה' על חטאת נעוריו ומעשיו אשר לא טובים, וכן ראוי לעשות, עכ”ל.

שאלה: איך ראוי לומר בסליחות אלה ”דרבי” מאיר ענו או אלה דמאיר ענו?

תשובה: מנהג זה יצא מהגמ' (ע”ז דף יח ע”א) במקרה של אחרות של ברוריה, שהלך רבי מאיר להצילה, והפציר בממונה עליה ליתנה לו ולא רצה מפני פחד המלכות, נתן לו ר”מ תרקבא דדינרין לשחד את המלכות כשישאלו עליה, וכאשר שאלו השומר מה אעשה אם יגמר הכסף השיב לו ר”מ תאמר ”אלהא דמאיר ענו”, ונצל, ולקח ר”מ אבן וזרק על כלבים אוכלי אדם באו הכלבים להזיקו אמר ר”מ ”אלהא דמאיר ענו” וניצל. וכן שנגמרו הדינרים לשחד את המלכות אמר השומר ”אלהא דמאיר ענו” ולא יכלו להזיקו. לכן קבעו לומר זאת בסליחות הנה שיש לומר ללא המילה ”דרבי” וביאר המהרש”א שהכוונה בזה אלוהי המאיר לארץ ולדרים עליה הוא יענו ואין הכוונה בזה לרבי מאיר בעל הנס.

שאלה: מה הטעם שאומרים ”בזכותיה דבר יוחאי” ולא אומרים ”בזכותיה דרבי שמעון”?

תשובה: שאל שאלה זו בשו”ת מים חיים (ח”א עמוד קפב) וזה תירוצו, אם נאמר אלהא דשמעון או רבי שמעון לא ידעו שמדובר על התנא רשב”י ז”ל משום שהשם שמעון נמצא בש”ס עם התואר רבי וללא התואר פעמים רבות ולא תהיה ידיעה על מי מדובר. ואם נאמר ”אלהא דרבי שמעון בר יוחאי” גם זה לא יכוון לכוונת המוסיפים משום שרצו לכלול את בנו ר' אלעזר שגם מעלתו גדולה כיון שגם הוא היה לו צער המערה, וגם אמר ר' שמעון יכול אני לפטור את העולם מן מיום שנבראתי עד עתה, ואם אלעזר בני עמי יכול אני לפטור אותו מיום שנברא העולם ועד עכשיו. לכן תיקנו לומר רק נוסח ”בזכותיה דבר יוחאי” שבוה נכלל ר' שמעון ובנו ר' אלעזר שבני בנים הרי הם כבנים.

שאלה: מה הטעם הוסיפו המוסיפים באמירת הסליחות רק את הנס עם רבי מאיר ולכן תיקנו לומר ”ענו אלהא דמאיר ענו” ו”בזכותיה דבר יוחאי” הרי היה עוד הרבה תנאים ואמוראים שהיה להם זכויות ויש בנחם להליץ יושר על עם ישראל?

תשובה: כתב בשו”ת מים חיים (שם) אומר אני שהראשונים שהוסיפו זה לא טוב עשו כיון שגרמו להדיטות להוציא לעז על אחרים שכביכול אין מעלתם כמו ר' שמעון וכו' וידוע שמעלתם גדולה כמו שאמר אנטונינוס לרבי (ע”ז דף י ע”ב) יודע אני שקטן שבכם יכול להחיות מתים ולכן מאחר שפשט המנהג לומר ימשיכו לומר ובמקום שאין מנהג לומר לא יתחילו לומר.

מכל מלמד השכלתי

היראה מיום הדין - אריה שאג מי לא יירא

דורשי רשומות מצאו רמז (עמוס ג, ח): ”אריה שאג מי לא יירא”, ”אריה” ראשי תיבות:
אלו, **ר**אש השנה, **י**ום הכיפורים, **ה**ושענא-רבא.
ועוד המשילו על כך משל נפלא:

אדם ההולך ברחובה של עיר ולפתע בא מולו אריה!
מה גדול ונורא פחדו של אדם זה! היש פחד גדול מזה!?

לעומת זאת, אדם לוקח את בניו הקטנים לכן חיות, שם נעמדים הם מול כלבו של האריה ואין הם חשים כל פחד. נהפוך הוא ליבם מתמלא שמחה והנאה על המראה שלפניהם. נשאלת השאלה: מהו אם כן ההבדל!?

והתשובה לכך: כאשר יש מחיצה, אין האדם חש כל פחד בלבו ואילו כאשר אין כל מחיצה, אזי הפחד גדול ונורא.

כמו כן הוא הנמשל: המורא שיש ליהודי מהקב”ה זהה ליחס שיש מפני חיות הטרף ותלוי הוא במצב ה”קירבה”.

משום כך ככל שמעלתו של האדם גדולה יותר כך אין כל מחיצה בינו לבין הקב”ה ובמהלך ההתקרבות לימים הנוראים ליבו מתמלא רתת וזיע.

ואילו האדם שלא שם ליבו לעבודת התשובה המתבקשת ממנו בימים אלה - מחיצה עבה מפרידה בינו לבין בוראו, לכן, אין הוא חש כל מורא ופחד.

מצוות החרדה בפרשת כי תצא

בפרשה, עשרים ושבע מצוות עשה וארבעים ושבע מצוות לא תעשה” (ספר החינוך).

- 24 - מצוות הן בתחום חיי המשפחה והמעמד האישי.
- 13 - מצוות הן ציבוריות, ממלכתיות ולאומיות.
- 13 - מצוות מכוונות לחיי כלכלה והלכות עבודה.
- 11 - מצוות לקוחות מחיי הצבא, המחנה והמלחמה.
- 9 - מן תלויות בארץ ונהוגות בשדה ובכרם.

”כי תצא למלחמה על איביך ויתנו ה' אלקיך בידך”
כי תצא ל”מלחמה ר”ית **פ**ת”ל, אותו כותל המפריד מבדיל ומפסיק, 'איביך' הוא אויבו של האדם, אם רק תצא נגדו למלחמה, 'ונתנו ה' אלוֹקֵיך בידך”.

ראשי תיבות ב”כי תצא” (פיתוחי חותם)
בתיבת ”תצא” רמזים כמה עצות כיצד יוכל לנצח את הסתרא אחרא.

תפילין **צ**יצית **א**ות - אות ברית ואות שבת.
תפילה **צ**דקה **א**ור - אור התורה הקדושה.

תענית **צ**דקה **א**ור. צדקה בגימטריא (עם הכולל) 200, רמז למה שאמרו חז”ל שמי שיש לו מאתיים זוז אינו נקרא עני.

(מהרה”מ מקאמאראנא זי”ע)

מידה כנגד מידה

הסיפור הבא התרחש איתי באופן אישי (אך כל השמות והמקומות שונו מפני צינעת הפרט, וכדי שלא לפגוע חלילה במעורבים במקרה).

קוראים לי 'שמעיה'. כיום אני אב למשפחה ברוכת ילדים, אשר זוכה לקבוע עיתים דבר יום ביומו.

הסיפור שלי מתחיל לפני 40 שנה, אי-שם ביישוב רחוק בדרום הארץ. נולדתי למשפחה ברוכת ילדים, והייתי ילד קטן וחמוד (כך אמרו...). כמו כל בני גילי הלכתי ללמוד בחיידר. אבל סבלתי מבעיית תקשורת: לא הצלחתי לבטא את האות שין.

לא היה לי קצה של מושג איך עושים זאת. במקום זאת הייתי משתמש באות ס'. מהר מאוד קלטו זאת החברים, ובכל פעם שביטאתי מילה משובשת כלומר: מסובסת... מיהרו – כדרכם של ילדים – לחזור אחרי המילה שהצחיקה אותם.

אותי זה לא הצחיק.

ולא עוד, אלא שעד מהרה זכיתי לכינוי חדש: 'שמעיה' במקום 'שמעיה'. הדבר כאב לי מאוד, אבל מה יכולתי לעשות? באמת ובתמים לא הצלחתי לדבר כהוגן. אז למדתי לחיות עם ההתנכלויות.

בין שלל המציקים היה גם איש אחד. כן. אדם מבוגר! אפילו זקן. חייכן, וגם קצת ליצן.

הוא היה מהמתפללים הקבועים בבית הכנסת, ומידי שבת בשבתו היה עושה ממני צחוק. היה חוזר על מילות התפילה שאמרתי, ומפזר בהם המון סַמְכִיִּים מגוחכים. חושבים שבכית? ממש לא. בפנים הייתי נעלב. זה כאב לי עד מאוד. אבל כלפי חוץ הייתי מציג צחקתי איתו ולא הראיתי לו עד כמה אני נעלב עד עמקי נשמת...

"צחוקים", "צחוקים", מכירים את המושג הלא מוגדר, והמאוד מסוכן, הלוה?!

לא יכולתי להימלט מהאיש הזה מהסיבה הפשוטה: הוא היה חבר של אבא שלי, והייתי חייב לשבת ביחד איתו על אותו שולחן בבית הכנסת.

אף פעם לא הצלחתי להבין למה הוא מרגיש חובה "לרדת עלי" על מום שאני לא אשם בו?

על חיסרון שהקב"ה החליט ליצור בי? למה?!

אבל החיים המשיכו.

בגיל חמש-עשרה בערך, לקחתי את עצמי בידיים.

עברתי סדרת טיפולי תרפיה בלשון, וסוף-סוף למדתי לבטא היטב את האות שין!

זהו. הכל היסטוריה. כך חשבתי באותו זמן.

חולפת שנה ועוד שנה. זה כבר מצטרף לעשרים שנה, ופעם אחת אני פוגש בחו"ל את הבן של אותו זקן שלגלג עלי. כמובן שהכרנו.

בירכנו זה את לשלום (ולא לסלום...) והוא מתפלא, משתאה לדעת מה קרה שאני מדבר כמו שצריך?

במילים אחרות: איך הפך 'שמעיה' ל'שמעיה'? הוא משך אותי הצידה ושאל אותי "דוגרי": איך עשית את המהפך? איך הצלחת לתקן את הלשון שלך?

הופה! המשפחה הזו לא נותנת לי מנוח... וזה כבר מורשת-אבות...

עצרתי בעדו ואמרתי "ברוך השם זה עבר, ובכלל; הנושא הזה שייך לעבר, לא נעים לי לעסוק בו. למאי נפקא-מינה?" משהו השתנה לפתע בהבעת הפנים שלו, דמעות ניקו בעיניו. הוא הנמיך טיפה את הקול

ואמר: "יש לי שני בנים שסובלים מאותה בעיה.

לא יודעים לבטא שין, ובמקום זאת אומרים "סמך". תרמתי לו את כל המידע שהיה לי ונפרדנו לשלום.

פתאום נופל לי האסימון: מי יודע! אולי אני עד כרגע לסגירת מעגל שמימית: יש מושג של 'מידה כנגד

מידה', ויש מושג של 'בני בנים הרי הם כבנים', וכשאתה עושה 'אחד ועוד אחד' זה גורם לך לחשוב

שאולי המשפחה הזו משלמת מחיר על דברים שהסבא החביב עשה לפני כמה עשורים.

אני כמובן לא יודע חשבונות שמים, אבל המחשבה הזו סערה לי במוח.

מיד נעמדתי, אמרתי כמה פרקי תהילים וביקשתי מהקב"ה: "יהי רצון שלא ייענש שום אדם בסיבתך.

ריבוננו של עולם, אני מוחל לאותו זקן במחילה גמורה, אנא! תרפא את הבעיה ממנה סובלים שני נכדיו!"

(גליון איש לרעהו)

"לא תוכל להתעלם השב תשיבם לאחיד"

החכם רבי אברהם ועקנין זצ"ל סיפר על מצוות השבת אבידה מיוחדת:

יהודי הלך ברחוב וראה שרשרת זהב טהור!.

שמה, סוף סוף מן השמים זימנו לידו מצוה! הרים את השרשרת, טמנה בכיסו, ומיהר לכתוב מספר מודעות, להדביקן בקרבת מקום ולהודיע בהן על מציאתה של שרשרת זהב. על המאבד לגשת לכתובת פלונית, ויקבלה על פי סימנים.

עבר שבוע, עברו שבועיים, חודש, ואיש לא בא.

כעבור שנה, הגיע אדם ומסר את סימני השרשרת, לפרטי פרטים. רשם המוצא את הסימנים, ואמר:

"תמתין כאן, ואני אראה האם הסימנים נכונים".

נכנס לחדר השני, הוציא את השרשרת מהמגירה, עיין בה בתשומת לב לראות אם אלו אמנם סימניה.

השיבה למקומה, חזר אל החדר, ואמר לאותו אדם: "יתאלץ להמתין מעט. תיכף אשוב". ויצא מן הבית.

כעבור כמה דקות שב, אך לא לבדו חזר! בזה אחר זה נכנסו האנשים שהביא עמו, עד שגדשו את החדר. בעל

הבית נכנס אחרון, נושא בידו סל כבד, שהביא מחנות המכולת. הושיט ידו לסל, והניח על השולחן לחם ופרפראות הפת.

"טלו ידיכם, רבותי, לסעודת מצווה" - אמר לשמונה האנשים שהתלו אליו.

"אבקשך", אמר לאורחו בעל השרשרת, "טול גם אתה ידך, וגם אני אטול ידי". תמחו הכל, ונטלו ידיהם.

בצעו על הפת ובעל הבית מזג יין לכוסות.

"לחיים", אמר בשמחה.

שאלוהו: "מה סיבת השמחה? סיום מסכת או סעודת אזכרה?"

"לא ולא", אמר, "סעודת מצווה היא זו, פשוטה כמשמעה! לפני שנה מצאתי שרשרת, והיום בא בעליה לתובעה. מסר סימניה, אחד לאחד".

"ועתה, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה כמו שכתוב בתורה: "השב תשיבם

לאחיד". ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו.

הוציא את השרשרת ונתנה לאורח בשמחה עצומה!

"לא תוכל להתעלם השב תשיבם לאחיד"

הקשר בין עמלק וחודש אלול

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצהאכה ממצרים אשר קרך בדרך"

נראה שהפרשה הזו מתאימה חודש אדר ולא חודש אלול - שהוא חודש הרחמים והסליחות. אם כן שואל ה'ילבוש יוסף': מהו הקשר בין פרשת עמלק לימים אלו? והוא משיב:

הרי "זכור אתי", 'את' ראשי תיבות **אלול תשרי**, לרמוז שחלק מההכנות בימי אלול הם לראש חודש תשרי (ראש השנה), אשר בחודש זה מלך במשפט יעמיד ארץ ביום הדין הנורא.

בימים הללו צריכים לזכור את מה שעמלק רצה לעשות - לצנן את האמבטיה, להוריד יאחד המורל והפחד מהקדוש ברוך הוא.

זהו הקשר בין עמלק לחודש הרחמים והסליחות - כעת בחודש זה עלינו להתמלא פחד ואימה מבורא עולם, לתקן מעשינו ולשוב אל ה'...

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה... (כא', יח') רש"י: בן סורר ומורה נהרג על שם סופו...

אמרה תורה ימות זכאי ואל ימות חיוב. ידועה השאלה מדוע אצל ישמעאל בשעה שעמד למות בצמא הקב"ה דן אותו 'באשר הוא שם' דהיינו לפי מעשיו באותה השעה ולא לפי מה שהוא עתיד להרשיע ואילו בן סורר ומורה דנים אותו על שם סופו? הסביר הצדיק רבי אלעזר אבוחצירא זצוק"ל (פקודת אלעזר): ישנה השפעה גדולה של ההורים על נפשו ותכונותיו של בנם שנולד. בן סורר ומורה נולד כידוע מזיווג של יהודי עם גוייה - אשת יפת תואר שחמד במלחמה ולמרות שהקב"ה התיר לו אותה בכל זאת עליו לדעת כי הבן הזה בנטיותיו הטבעיות קרוב יותר אל המעשים הרעים ואל התאוות. ולכן דנים אותו על שם סופו כי קרוב לוודאי שירשיע. ועומת זאת ישמעאל נולד לזיווג כשר על אברהם עם הגר וממילא בנטיותיו המולדות אין לו שום סיכנה אל הרע, אלא זה שהוא יאחד ברע תלוי בו עצמו ולכן הקב"ה דן אותו לפי מעשיו ולא על שם סופו. ומכאן עלינו ללמוד עד כמה על ההורים לקדש את עצמם בצניעות, בשמירת העניינים וטהרת המחשבה, ע"מ שילדיהם יצאו קדושים וטהורים.

ארגון "אברהם יג"ל" מזמין את הציבור לשעורו בליוון של פאר הדור הרה"ג **יהחק יוסף שליט"א** בבנימינ' "אוהל מועד" יבנה מוצאי שבת בשעה **23:00** ולאחריו סליחות

עם הפתיחה **ר' משה הביטי** השידור יוקרן על **מסך ענק** כולל סעודה רביעית **כיד המלך**

כל הישועות והברכות
למשידה וגיטי ג'וכ"ן שתרומה לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת ילדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלוה, יתגשמו משאלותם לטובה וירוו חת מיוצאי חלציהם והצלחה לחיילי צה"ל ולכל עם ישראל.

סרכה והצלה
למשפחת דינאל על תרומתם לזיכוי הרבים. שיזכו לרפואה שלימה ויתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. אושר ופרנסה טובה. **וברכה והצלחה לזכר ילדיהם**

סרכות ואיחולים תהיכל ויוסף הג'בי' הולדת הבה מנב"ת הי"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלחי בכל דרכיה ומעשיה ברחמינו ובגשמיות. וברכה ונחת ושלוה **ליהודה ומיכל דוכן** לאירי ודליה חגיבי

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי שתרומה לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ויתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברחמינו ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה **לרפואת הדד** בת מרים טובה בת דבורה אושר בן המדה **לרפואת ניסים** בן סולטן **והצלחת כל ילדיהם**

כל הישועות והברכות
לשישינה ה' שתרומה לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתה והצלחת כל ילדיה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה לשנים רבות ונעימות וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה ונינייה **ולרפואת יאית בת שושנה**

סרכה והצלה
לדורית אואקנין בת צפריה על תרומתה לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדה שתזכה לזיווג הגון משרוש נשמתה הסהרה. בריאות אושר לשנים רבות וטובות

רפואה שלימה
לצדקה בת שרה (סלחה) הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"יה גידיה. **כדינאל** בת זדקה שתזכה לאושר בריאות ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה
ליוסי ואורלי זהרי על תרומתם לזיכוי הרבים. שיזכו לרפואה שלימה ויתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. אושר ופרנסה טובה ולשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה
למשה בכורי בת דבורה מזור ומרפא לרניב אבריה וש"יה גידיה. תחזור לאיתנה ורזוכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה ניסים**

רפואה שלימה
למשה בכורי בת דבורה מזור ומרפא לרניב אבריה וש"יה גידיה. תחזור לאיתנה ורזוכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה ניסים**

רפואה שלימה
למשה בכורי בת דבורה מזור ומרפא לרניב אבריה וש"יה גידיה. תחזור לאיתנה ורזוכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה ניסים**

רפואה שלימה
למיכאל מיכאלי בן רות הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריו וש"יה גידיה. תחזור לאיתנה ורזוכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה שרון**

סרכה והצלה
אין נפרהנא שקדיאן שיתמלאו משאלות ליבם לטובה. זכות שיתברכו ברחמינו ובגשמיות וברפואה ובפרנסה טובה, אושר וירוו חת מיוצאי חלציהם וזיווגים הגונים לילדיהם

סרכה והצלה
לרחל נסימי ולמשפ' שלמה משתתפים בצערם בפטירת הצנועה והענוה **דורה שלמה** בת רבקה ז"ל שלא תדעו עוד צער

לעני הצנועה והענוה
מתי (מטוק) נכבון ז"ל בן יפה שתחיה יג' אלול פקידת שתה

לעני הצנועה והענוה
יעקב עובדיה ז"ל בן ליה ז"ל השבוע פקידת שתה

לעני הצנועה והענוה
צפריה אואקנין בת רבקה ז"ל ט' אלול פקידת שתה

לעני הצנועה והענוה
רחל ישראלית בת בנימין וגרולטן ז"ל טו' אלול פקידת שתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו	אברהם יג"ל בן רעות הי"ו	יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו	שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו	שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת	חנה דויד' בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו	אשר וירוו חת מיוצאי חלציהם	דינה נסימי בת אוריג'ה מנב"ת	בהטרי אישאנן בת נוצר מנב"ת
שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו	זיווגים הגונים לילדיהם	דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת	דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת
יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו			
אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת			
נהיית ישראל' בת שרה מנב"ת			
ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת			
מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת			
לידה הרוני בת מרי מנב"ת			
מרדכי נאמן בן מרים הי"ו	יעקב נאמן בן חנוס ואהרון ז"ל	יצחק סגב בן אסתר ז"ל	רבקה מורנו בת שרה ז"ל
זליבה גמזו-לטובה בת חנה ז"ל	רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה	אסתייה כוכבה נמו בת מרים ושמואל ז"ל	פרייחה גולן בת רבקה ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור	בבאי מוסאי בן אברהם וזליבה ז"ל		